

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (viides jaosto)
15 päivänä syyskuuta 1999 *

Asiassa T-11/99,

Firma Léon Van Parys NV, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Antwerpen (Belgia),

Pacific Fruit Company NV, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Antwerpen,

Pacific Fruchthimport GmbH, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Hampuri (Saksa),

Pacific Fruit Company Italy SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Rooma,

edustajinaan asianajajat Philippe Vlaemminck, Lode Van Den Hende ja Julien Holmens, Gent, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Hubert van Vliet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jossa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2362/98,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1; jäljempänä asetukset N:o 404/93) perustettiin 1.7.1993 alkaen banaanialan yhteinen tuonti-järjestelmä, jolla korvattiin eri kansalliset järjestelmät.

- 2 Asetuksen N:o 404/93 kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmään liittyvään osastoon IV sijoitetussa 18 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, s. 105), säädetään, että kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin tariffikiintiöksi vahvistetaan vuodesta 1995 lähtien vuosittain 2,2 miljoonaa tonnia (nettopaino).
- 3 Asetuksen N:o 404/93 19 artiklan 1 kohdassa jaettiin tariffikiintiö niin, että 66,5 prosenttia siitä annettiin sellaisten toimijoiden luokalle, jotka olivat pitäneet kaupan kolmansien maiden banaanuja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaanuja (A-luokka), 30 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka olivat pitäneet kaupan yhteisön banaanuja ja/tai perinteisiä AKT-banaanuja (B-luokka), ja 3,5 prosenttia sellaisten yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden luokalle, jotka ovat alkaneet pitää kaupan vuodesta 1992 alkaen muita kuin yhteisön banaanuja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaanuja (C-luokka).
- 4 Banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6) säädettiin muun muassa perusteet, joiden mukaan määriteltiin ne A- ja B-luokkiin kuuluvat toimijat, jotka voivat hakea tuontitodistuksia, viitekaudella harjoitettujen toimintojen mukaan. Tällaisten toimijoiden kaupan pitämät määrät kerrottiin painotuskertoimella heidän harjoittamansa taloudellisen toiminnan ja siitä aiheutuvien kaupallisten riskien merkittävyyden huomioon ottamiseksi.
- 5 Tätä tuontijärjestelmää on käsitelty Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisumenettelyssä eräiden yhteisön ulkopuolisten maiden tekemien valitusten perusteella.

- 6 Sen jälkeen kun WTO:n riitojen ratkaisuelin oli todennut banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän tiettyjen osien olevan WTO:n sääntöjen vastaisia, annettiin asetuksen N:o 404/93 muuttamisesta 20.7.1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1637/98 (EYVL L 210, s. 28) sekä neuvoston asetuksen N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2362/98 (EYVL L 293, s. 32; jäljempänä asetus N:o 2362/98 tai riidanalainen asetus) muun muassa siksi, että nämä sääntöjenvastaisuudet saadaan poistettua.
- 7 Erityisesti tariffikiintiön jako kolmen eri toimijaluokan kesken on poistettu, sillä asetuksessa N:o 2362/98 säädetään pelkästä jaosta asetuksessa määriteltujen ”perinteisten toimijoiden” ja ”uusien toimijoiden” kesken. Myös A- ja B-luokkien toimijoiden alajaottelu niiden markkinoilla harjoittaman toiminnan mukaan on poistettu.
- 8 Asetuksen N:o 2362/98 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Tässä asetuksessa tarkoitetaan ’perinteisellä toimijalla’ taloudellista toimijaa, joka on ollut sijoittautuneena yhteisöön ajanjaksona, jonka perusteella sen viitemäärä vahvistetaan, sekä 5 artiklan mukaisen rekisteröintinsä aikana ja joka on omaan lukuunsa viitekauden aikana tosiasiallisesti tuonut vähimmäismäärän kolmansista maista ja/tai AKT-maista peräisin olevia banaaneja niiden myymiseksi myöhemmin yhteisön markkinoilla.”
- 9 Asetuksessa N:o 2362/98 säädetään myös muun muassa toimijoiden rekisteröitymistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, yksilöidään jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtäviin kuuluvat tarkastus- ja valvontatoimet sekä säädetään tiettyjen velvollisuuksien laiminlyönnin seurauksista. Lisäksi siinä

säilytetään edellä mainitulla 10.6.1993 annetulla asetuksella N:o 1442/93 luodut jaksottaisen hallinnoinnin menettelytavat, joita koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä kuitenkin tarvittavilta osin muokattiin, ja säädetään toimijoiden, jäsenvaltioiden ja komission välisistä asetuksen soveltamisen kannalta tarpeellisista ilmoituksista. Siinä on myös joitakin siirtymäsäännöksiä, jotta jäsenvaltiot ja komissio kykenevät keräämään tarvittavat tiedot sitä varten, että tuontitodistuksia voidaan käyttää 1.1.1999 alkaen.

Tosiseikat ja asian käsittely

- 10 Kantajat kuuluvat Noboa-konserniin, joka on ecuadorilainen perheyrittys. Niiden päätoiminta on ecuadorilaisten banaanien maahantuonti Euroopan yhteisöön.
- 11 Ne vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.1.1999 saapuneella nyt käsiteltävänä olevalla kanteellaan asetuksen N:o 2362/98 kumoamista.
- 12 Kantajat ovat tehneet erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.1.1999 saapuneella kirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan (joista on tullut EY 242 ja 243 artikla) nojalla välitoimihakemuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 28.4.1999 antamalla määräyksellä (asia T-11/99 R, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) tämä hakemus hylättiin ja oikeudenkäyntikuluista päätettiin antaa ratkaisu myöhemmin.
- 13 Espanjan kuningaskunta on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.2.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

- 14 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.3.1999 saapuneella kirjelmällä esittänyt kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen. Kantajat ovat 26.3.1999 esittäneet huomautuksensa kyseisestä väitteestä.
- 15 Ranskan tasavalta on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.6.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

Asianosaisten vaatimukset

- 16 Kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 17 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 18 Kantajat vaativat tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen osalta jättämissään huomautuksissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään kyseisen oikeudenkäyntiväitteen.

Tutkittavaksi ottaminen

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan nojalla hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin. Käsiteltävässä asiassa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi tietoja asiakirjojen perusteella ja päättää, ettei suullista käsittelyä aloiteta.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 20 Komissio huomauttaa, että asetus, jota sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jolla on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määriteltäviä henkilöryhmiä kohtaan, on soveltamisalaltaan yleinen eikä koske toimijoita erikseen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) tarkoitetulla tavalla. Riidanalaista asetusta sovelletaan kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, jotka haluavat tuoda banaaneja Euroopan yhteisöön 1.1.1999 alkaen, riippumatta alkuperämaasta ja siitä, tuodaanko ne osana tariffikiintiöitä ja perinteistä AKT-määrää vai ei. Asetus koskee niiden taloudellisten toimijoiden, jotka ennen vuotta 1999 ovat jo tuoneet banaaneja Euroopan yhteisöön, lisäksi myös kaikkia niitä, jotka vuonna 1999 aikovat tuoda banaaneja ensimmäistä kertaa.
- 21 Komissio korostaa, että kantajat eivät ole esittäneet todisteita siitä, että ne toisivat Euroopan yhteisöön 40 prosenttia Ecuadorista peräisin olevista banaaneista. Se kiistää kantajien esittämien lukujen paikkansapitävyyden ja lisää, että

joka tapauksessa niistä ilmenee vain se, että kantajat yhdessä tuovat maahan noin 8 prosenttia siitä banaanien kokonaismäärästä, joka voidaan vuosittain tuoda Euroopan yhteisöön tullitta tai alennetuin tullein.

- 22 Näin ollen kantajat ovat vain osa lukuisista yhteisössä toimivista banaanin tuojista, ja siten riidanalainen asetus ei koske niitä erikseen.
- 23 Komission mukaan riidanalainen asetus ei myöskään koske kantajia suoraan. Jäsenvaltioiden asiana on nimittäin vahvistaa, mikä määrä tuontitodistuksia myönnetään kullekin tuojalle, ja annettava nämä todistukset. Tämän vuoksi ainoastaan sellaiset jäsenvaltioiden päätökset, joilla annetaan näitä todistuksia tai kieltäydytään antamasta niitä, voivat koskea suoraan kantajia (ks. asia T-47/95, *Terres Rouges ym. v. komissio*, tuomio 9.4.1997, Kok. 1997, s. II-481, 57 ja 58 kohta).
- 24 Komissio korostaa vielä, että vaikka kansallisessa oikeudessa ei olisikaan tarjolla oikeussuojakeinoja, mitä käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole väitetty, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi tästä syystä ylittää toimivaltansa rajoja (ks. asia T-398/94, *Kahn Scheepvaart v. komissio*, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-477, 50 kohta).
- 25 Kantajat esittävät ensinnäkin, että heidän tilanteensa on niin erityinen, että riidanalaisen asetuksen olisi katsottava koskevan niitä erikseen.
- 26 Ne kuuluvat suljettuun joukkoon, jonka kokoonpanon komissio tiesi antaessaan riidanalaisen asetuksen ja jonka tilanne komission piti ottaa huomioon. Kyseessä oli joukko ”perinteisiä toimijoita”, jotka kyseisessä asetuksessa määritellään

taloudelliseksi toimijoiksi, jotka ovat vuosina 1994—1996 omaan lukuunsa tuoneet Euroopan yhteisöön banaaneja ja joille myönnetään 92 prosenttia tuontitodistuksista (ks. asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207; asia 152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. 2477 ja yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305).

- 27 Toisaalta riidanalainen asetus vaikuttaa niiden oikeusasemaan ”niille ominaisten tiettyjen erityisten ominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista” (ks. asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 199; Kok. Ep. I, s. 181). Tältä osin ne viittaavat ”taloudellisen vaikutuksen” edellytykseen, sellaisena kuin julkisasiamies Lenz on sen määritellyt asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, tuomio 18.5.1994 (Kok. 1994, s. I-1853, 1856) antamassaan ratkaisuehdotuksessa. Yhteisöjen tuomioistuimien on soveltanut tätä edellytystä tuomioissa, jotka se on antanut yhdistetyissä asioissa 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. vastaan komissio, tuomio 21.2.1984 (Kok. 1984, s. 1005); asiassa 53/83, Allied Corporation ym. vastaan neuvosto, tuomio 23.5.1985 (Kok. 1985, s. 1621) ja asiassa C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2501) sekä edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto.
- 28 Kantajat esittävät väitteensä tueksi, että ne kuuluvat ecuadorilaiseen Noboa-konserniin, joka hoitaa 40 prosenttia ecuadorilaisten banaanien tuonnista Euroopan yhteisöön. Näin ollen se on ainoa suuri toimija, jota ecuadorilaisiin Euroopan yhteisöön sijoittautuneisiin toimijoihin kohdistuva syrjintä koskee. WTO:n paneeli ja valituselin ovat nimenomaan kantajien tilanteen perusteella todenneet, että yhteisön aikaisempi järjestelmä johti ecuadorilaisten tukkukaupan alalla palvelujaan tarjoavien toimijoiden syrjintään. Kantajat katsovat tältä osin, että riidanalainen asetus koskee niitä erikseen samalla tavoin kuin komission tai neuvoston polkumyynnitullien käyttöön ottamiseksi antamissa säädöksissä yksilöityä viejää (ks. em. asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984, 12 kohta, joka on vahvistettu em. asiassa Allied Corporation ym. v. neuvosto, tuomio 23.5.1985, 4 kohta sekä julkisasiamies Jacobsin em. asiassa Extramet Industrie v. neuvosto esittämä ratkaisuehdotus, Kok. 1991, s. I-2507, 68 kohta).

- 29 Kantajia haittaa niiden mukaan myös aivan erityisesti asetuksessa N:o 2362/98 Ecuadorille asetettu ”maakohtaisen kiintiön” järjestelmä. Toisin kuin kilpailijansa Noboa-konserni todellakin pitää kaupan lähes yksinomaan Ecuadorista, joka on maailman suurin banaanien viejä, peräisin olevia banaaneja. Tämän ainutlaatuisen tilanteen vuoksi Ecuadorista peräisin olevaa vientiä koskeva kaksoisrajoitus (erityinen AKT-kiintiö ja ”maakohtaiset kiintiöt”) vaikuttaa konserniin kuuluviin eurooppalaisiin yrityksiin paljon ankarammin kuin muihin tuojiin.
- 30 Näin ollen vuonna 1993 perustetun tuontitodistusten jakojärjestelmän vuoksi ja huolimatta asetuksella N:o 2362/98 tehdyistä muutoksista tuontitodistuksilla keinottelu on kantajille paljon haitallisempaa kuin niiden kilpailijoille.
- 31 Toiseksi kantajat korostavat, että käsiteltävänä oleva kanne, toisin kuin muissa ”banaaniasioissa” nostetut kanteet, jotka jätettiin tutkimatta, ei koske asetusta N:o 404/93, vaan asetusta, jossa määritellään sen soveltamisen yksityiskohtaiset säännöt ja jonka komissio on antanut.
- 32 Tähän liittyen ne lisäävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Terres rouges ym. vastaan komissio jättänyt kanteen tutkimatta tarkastettuaan ensin, että riidanalainen toimi ei vaikuttanut kantajien taloudelliseen tilanteeseen, mikä vahvistaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttyvän.
- 33 Tässä tapauksessa, toisin kuin edellä mainitussa asiassa Terres rouges ym. vastaan komissio kyseessä olleille yrityksille, riidanalaisella asetuksella on ollut kantajiin edellä selostettuja haitallisia vaikutuksia. Ne kärsivät palvelukauppaa koskevan yleissopimuksen (GATS) II ja XVII artiklan vastaisista niille epäedullisista kil-

pailuolosuhteista, ja niiden tilannetta huonontaa edelleen asetuksella N:o 2362/98 Ecuadorille asetettu ”maakohtaisten kiintiöiden” järjestelmä.

- 34 Kolmanneksi kantajat katsovat, ettei niillä ole käytössään tehokasta oikeussuojakeinoa kansallisessa tuomioistuimessa. Ne ovat tosin nostaneet kumoamiskanteen Belgian Conseil d'État:ssa toimivaltaisen belgialaisen viranomaisen tekemästä päätöksestä, jolla jaettiin tuontitodistukset vuoden 1999 ensimmäiselle neljännekselle. Koska riidanalaisessa asetuksessa säädetään, että tuontitodistuksia haetaan ja ne myönnetään kullekin vuosineljännekselle, niiden pitäisi kuitenkin nostaa kanne jokaisesta myöntämispäätöksestä.
- 35 Kantajat lisäävät, että niiden tilannetta ei voi verrata edellä mainitussa asiassa Kahn Scheepvaart vastaan komissio annettuun tuomioon johtaneeseen tilanteeseen, koska, toisin kuin tuon asian kantajaa, riidanalainen asetus koskee suoraan kantajien etuja.
- 36 Kantajat katsovat vielä, että riidanalainen asetus koskee niitä suoraan, koska tässä asetuksessa jäsenvaltioille ei jätetä harkintavaltaa, kun ne päättävät toimijoille myönnettävistä tuontitodistuksista banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa annetaan yksityisille oikeus riitauttaa päätökset, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksina, koskevat näitä suoraan ja erikseen. Tällä määräyksellä pyritään välttämään eri-

tyisesti se, että yhteisön toimielimet voisivat pelkästään valitsemalla toimenpiteen muodoksi asetuksen estää yksityisiä nostamasta kannetta päätöksestä, joka koskee näitä suoraan ja erikseen, ja siten määräyksellä pyritään täsmentämään, että toimen luonnetta ei voida muuttaa valitsemalla sille tietty muoto (ks. em. asia *Terres rouges ym. v. komissio*, tuomion 39 kohta).

- 38 Oikeuskäytännössä on lisäksi täsmennetty, että asetuksen ja päätöksen erottelu-perusteita on etsittävä siitä, onko kyseessä oleva säädös yleisesti sovellettava (ks. esim. asia C-168/93, *Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto*, määräys 12.7.1993, Kok. 1993, s. I-4009, 11 kohta ja asia T-107/94, *Kik v. neuvosto ja komissio*, määräys 19.6.1995, Kok. 1995, s. II-1717, 35 kohta). Säädös on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltäviä henkilöryhmiä kohtaan (ks. asia 307/81, *Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio*, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta; asia C-321/95 P, *Greenpeace Council ym. v. komissio*, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 27 ja 28 kohta ja em. asia *Kik v. neuvosto ja komissio*, määräyksen 35 kohta).
- 39 Asetuksella N:o 2362/98, joka on muotoiltu yleisin ja abstraktein termein, määritellään asetuksen N:o 404/93, sellaisena kuin se on muutettuna edellä mainitulla 20.7.1998 annetulla asetuksella N:o 1637/98, soveltamisen yksityiskohtaiset säännöt banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta. Kyseessä on siis lainsäädäntötoimi, sillä sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyssä tilanteessa ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määriteltäviä henkilöluokkia kohtaan eli kaikkia perinteisiä toimijoita sekä niitä uusia toimijoita kohtaan, jotka haluavat ryhtyä toimimaan banaanialalla.
- 40 On kuitenkin mahdollista, että tietyissä tilanteissa lainsäädäntötoimen säännökset, joita sovelletaan kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, joita asia koskee, voivat koskea joitakin asianomaisista taloudellisista toimijoista erikseen (ks. em. asia *Extramet Industrie v. neuvosto*, tuomion 13 kohta ja em. asia *Codorniu v.*

neuvosto, tuomion 19 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön säädös voi olla samanaikaisesti normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan päätöksen luonteinen (ks. yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, *Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio*, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi väittää säädöksen koskevan itseään erikseen kuitenkin vain, jos kyseinen säädös vaikuttaa häneen hänelle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella hän erottuu kaikista muista (ks. em. asia *Codorniu v. neuvosto*, tuomion 20 kohta ja asia T-12/93, *CCE de Vittel ym. v. komissio*, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta).

- 41 Tämän oikeuskäytännön valossa on syytä tarkistaa, koskeeko käsiteltävänä olevassa asiassa asetus N:o 2362/98 kantajia erikseen.

- 42 Tältä osin kantajat huomauttavat ensiksi, että ne ovat erityisessä tilanteessa, koska ne kuuluvat taloudellisten toimijoiden suljettuun joukkoon, jonka kokoonpanon komissio tiesi riidanalaista asetusta antaessaan ja toisaalta jonka tilanne sen piti ottaa huomioon.

- 43 Tätä väitettä ei voida kuitenkaan hyväksyä. Se, että toimija kuuluu toimijoiden suljettuun joukkoon, johon yksikään oikeussubjekti ei voinut liittyä mukaan silloin, kun asetus annettiin, ei yksinään riitä siihen, että asetuksen olisi katsottava koskevan toimijaa erikseen (ks. asia T-489/93, *Unifruit Hellas v. komissio*, tuomio 15.12.1994, Kok. 1994, s. II-1201, 25 kohta; asia T-482/93, *Weber v. komissio*, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 63—65 kohta ja asia T-298/94, *Roquette Frères v. neuvosto*, tuomio 7.11.1996, Kok. 1996, s. II-1531, 41 kohta).

- 44 Yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säädöksen yleiseen sovellettavuuteen ja siten sen normatiivisuuteen ei vaikuta se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin säädöstä sovelletaan tiet-

tyinä ajankohtana, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että säädöstä sovelletaan sen tarkoituksen mukaisesti siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. esim. asia 6/68, Zuckerfabrik Watenstedt v. neuvosto, tuomio 11.7.1968, Kok. 1968, s. 595, 605 ja 606; Kok. Ep. I, s. 349; asia T-183/94, Cantina cooperative fra produttore vitivinicoli di Torre di Mosto ym. v. komissio, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1941, 48 kohta; em. asia Weber v. komissio, tuomion 64 kohta; em. asia Roquette Frères v. neuvosto, tuomion 42 kohta ja em. asia Terres rouges ym. v. komissio, tuomion 44 kohta).

- 45 Käsiteltävänä olevassa asiassa kaikilla perinteisillä toimijoilla samoin kuin niillä uusilla toimijoilla, jotka täyttävät vaaditut edellytykset, on oikeus hakea tuontitodistuksia niistä maista, joille osa tariffikiintiöstä on osoitettu, peräisin olevien banaanien tuontia varten. Tästä seuraa, että kyseessä olevat säännökset koskevat nimenomaan kantajia, jotka ovat perinteisiä toimijoita, koska ne ovat riidanalaisessa asetuksessa asetuksen tarkoituksen mukaan objektiivisesti määritellyssä tilanteessa.
- 46 Toiseksi kantajat katsovat, että ne ovat hyvin erityisessä tilanteessa Noboa-konsernin taloudellisen tilanteen ja Ecuadorin yhteyksiensä vuoksi. Tämän tilanteen vuoksi riidanalainen asetus vaikuttaa Noboa-konserniin kuuluihin eurooppalaisiin yrityksiin paljon enemmän kuin niiden kilpailijoihin, erityisesti koska ne tuovat 40 prosenttia Ecuadorista peräisin olevien banaanien tuonnista Euroopan yhteisöön.
- 47 Tämän suhteen on syytä korostaa ensiksi, että tämä kantajien väite on osa sitä laajempaa perustelua, jonka mukaan vuonna 1993 asetuksella N:o 404/93 perustettu banaanialan yhteinen markkinajärjestely olisi saanut aikaan Noboa-konsernin yritysten kannalta epäsuotuisat kilpailuolosuhteet ja jonka mukaan nämä olosuhteet vallitsisivat vielä vuonna 1998 toteutettujen muutosten jälkeenkin.
- 48 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin jo todennut asiassa C-280/93, Saksa vastaan neuvosto, 5.10.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-4973, 73 ja

74 kohta), että banaanian alan yhteisestä markkinajärjestelystä johtuva toimijoiden luokkien erilainen kohtelu kuuluu osana asetuksen N:o 404/93 tavoitteeseen.

- 49 Kantajat eivät siten voi perustellusti väittää, että tällainen erilainen kohtelu vaikuttaisi niihin siten, että ne erottuisivat kaikista muista edellä 40 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.
- 50 Vaikka taloudelliset vaikutukset on otettukin oikeuskäytännössä huomioon tutkittaessa yksityisten nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, se, että säädös vaikuttaa taloudellisesti tiettyihin toimijoihin enemmän kuin niiden kilpailijoihin, ei riitä siihen, että voitaisiin katsoa, että säädös koskisi niitä erikseen. On tarpeen, että kyseinen säädös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista.
- 51 Näin ollen kantajat eivät voi perustellusti vedota edellä mainituissa asioissa Allied Corporation ym. vastaan komissio, tuomio 21.2.1984, Allied Corporation ym. vastaan neuvosto, tuomio 23.5.1985 ja Extramet Industrie vastaan neuvosto annettuihin tuomioihin väitteidensä tueksi. Yhteisöjen tuomioistuimen näissä tuomioissa esittämät perustelut liittyvät polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, jossa komissio ja tietyt taloudelliset toimijat tekivät läheistä yhteistyötä, minkä vuoksi tässä yhteydessä tehdyt päätökset saattoivat tietyin edellytyksin koskea näitä toimijoita erikseen. Asiassa Extramet vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin tosin korosti, että riidanalainen asetus vaikutti erityisesti Extramet-yhtiöön, toisaalta koska se oli merkittävin polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kohteena olleen tuotteen tuoja ja loppukäyttäjä ja toisaalta koska se oli merkittävässä määrin taloudellisesti riippuvainen tämän tuotteen maahantuonnista. Käsiteltävänä olevassa asiassa asiayhteys on kuitenkin erilainen, eivätkä kantajat ole osoittaneet, että riidanalainen asetus vaikuttaisi niihin sellaisissa olosuhteissa, jotka yhteisöjen tuomioistuin on kyseisessä asiassa todennut. Siten ne eivät ole osoittaneet, että vallitsisi sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella ne erottuisivat kaikista muista tässä oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

- 52 Tästä seuraa myös, että kantajat eivät voi väittää sen, että erityisesti niiden tilanne on ollut WTO:n paneelin ja valituselimen päätöksen perustana, vastaavan tilannetta, jossa viejä voidaan tunnistaa komission tai neuvoston tekemien polkumyyntitullien käyttöön ottamista koskevien päätösten perusteella.
- 53 Kantajat eivät myöskään voi vedota edellä mainitussa asiassa *Terres rouges* ym. vastaan komissio annettuun tuomioon. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että tuossa asiassa kanne on jätetty tutkimatta. Näissä olosuhteissa siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien tarkasteli tuossa asiassa riidanalaisen säädöksen taloudellisia vaikutuksia kantajiin, ei voida päätellä, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajien väittämät taloudelliset seuraukset erottaisivat ne kaikista muista edellä 40 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 54 Siihen väitteeseen, että sellainen tehokas oikeussuojakeino puuttuu, jota voisi käyttää kansallisessa tuomioistuimessa, on riittävää todeta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi sen vuoksi ylittää perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määriteltyjä toimivaltansa rajoja (ks. asia C-10/95 P, *Asocarne v. neuvosto*, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 26 kohta ja asia C-87/95 P, *CNPAAP v. neuvosto*, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 38 kohta sekä em. asia *Kahn Scheepvaart v. komissio*, tuomion 50 kohta ja asia T-86/96, *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio*, tuomio 11.2.1999, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 52 kohta).
- 55 Näillä perusteilla ja ilman, että on tarpeen tutkia, koskeeko riidanalainen asetukset kantajia suoraan, voidaan todeta, että riidanalainen asetukset ei koske kantajia erikseen ja että ne eivät siten voi vaatia sen kumoamista perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla.
- 56 Edellä esitetyn perusteella käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta, ja lausunnon antaminen Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan tekemistä väliintulohakemuksista raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

- 57 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asia, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien, vastaajan vaatimusten mukaisesti.
- 58 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat esiintyneet asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Sen vuoksi Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan, jotka esiintyivät väliintulijoina välitoimimenettelyssä tukien komission vaatimuksia, on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

- 3) Lausunnon antaminen Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan tekemistä väliintulohakemuksista raukeaa.
- 4) Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista välitoimimenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä syyskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

viidennen jaoston puheenjohtaja